Dosarul nr.2a-553/24 (2-23043649-03-2a-06062024)
Instanța de fond: judecătoria Strășeni, sediul Central,
Judecător: S. Țurcan

CURTEA DE APEL BĂLŢI
D E C I Z I E
În numele Legii

07 noiembrie 2024 municipiul Bălţi

Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Bălţi
în componenţă:
preşedintele şedinţei, judecătorul Natalia Chircu,
judecătorii Ivan Parii şi Dumitru Corolevschi,
grefier Radmila Roşca,
examinând în şedinţă publică cererea de apel declarată de Alexei Galiţchi împotriva hotărârii judecătoriei Strășeni, sediul Central din 17 ianuarie 2024 emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Alexei Galiţchi către Preşedintele RM, Parlamentul RM, Procuratura RM, Curtea Supremă de Justiţie, Curtea de Apel Chişinău şi Judecătoria Chişinău privind repararea prejudiciului material şi moral cauzat prin infracţiune şi compensarea cheltuielilor de judecată,

a constatat:

Pretenţiile reclamantului:

1. La 23 martie 2023 reclamantul Alexei Galiţchi s-a adresat Judecătoriei Chişinău, sediul Centru cu cerere de chemare în judecată către Preşedintelui Republicii Moldova, Parlamentul Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Curţii Supreme de Justiţie, Curţii de Apel Chişinău şi Judecătoriei Chişinău prin care a solicitat încasarea în mod solidar a:
   - ✓ prejudiciului material în sumă de 200 000 Euro;
   - ✓ prejudiciului moral în suma de 50 000 euro;
   - ✓ cheltuielilor de judecată în sumă de 10 000 lei.
2. În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a invocat că, la 20 decembrie 2018, prin intermediul avocatului Nicolae Daniliuc, s-a adresat Procurorului şef al Procuraturii Anticorupţie cu o plângere penală, prin care a solicitat dispunerea prin ordonanţă începerea urmăririi penale în privinţa judecătorilor ***** în temeiul art. 307 alin.(2) Cod Penal al RM.
3. Indică că, reieşind din prevederile art.19, 254, 265, 274 Cod de Procedură Penală, Procurorul General al RM, împreună cu ceilalţi procurori urma să primească plângerea înaintată de reclamant la data de 20 decembrie 2018 şi să cerceteze circumstanţele cazului complet şi obiectiv, sub toate aspectele pentru stabilirea adevărului şi în urma probelor acumulate să dispună prin ordonanţă motivată începerea urmăririi penale sau refuzul de a dispune începerea urmăririi penale.

4. Susţine că, prin ordonanţa procurorului Procuraturii Anticorupţie Dorin Com0pan din 03 ianuarie 2029 s-a dispus de a refuza în primirea, înregistrarea şi examinarea plângerii lui Alexei Galiţchi, iar la 20 mai 2019, reclamantul prin intermediul avocatului Nicolae Daniliuc, a contestat ordonanţa procurorului Dorin Compan din 03 ianuarie 2019 cu o altă plângere, adresată Procurorului General în ordinea art.299^1, 299^2 CPP, iar prin ordonanţa procurorului Procuraturii Anticorupţie Adriana Beţişor din 31 mai 2019 s-a dispus de a respinge plângerea depusă la data de 20.05.2019.
5. Menţionează reclamantul că, procurorii Anticorupţie Dorin Compan şi Adriana Beţişor au încălcat flagrant prevederile art.19, 254, 265 şi 274 din CPP, iar la data de 11 iunie 2019 reclamantul prin intermediul avocatului Nicolae Daniliuc, a contestat la Judecătoria Chişinău (sediul Ciocana) ordonanţele ilegale, abuzive şi criminale ale Procurorilor Dorin Compan şi Adriana Beţişor din 03 ianuarie 2019 şi 31 mai 2019 în ordinea art. 313 din CPP. Iar prin Încheierea judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana din 30.12.2019 plângerea depusă de către reclamant, a fost respinsă, deoarece argumentele privitor la faptul că procurorii au încălcat prevederile Codului de Procedură Penală, le consideră declarative şi nefondate şi care vin în contradicţie cu faptele constatate pe parcursul examinării plângerii, iar acţiunile întreprinse de către organul de urmărire penală şi procurori au fost efectuate în strictă corespundere cu normele de procedură penală.
6. Declară că, Judecătoria Chişinău, sediul Ciocana la fel a încălcat termenul de 10 zile de examinare a plângerii depuse la data de 11 iunie 2019, stabilit în art. 313 alin. (4) CPP. Ulterior, la data de 02 ianuarie 2020 prin intermediul avocatului Nicolae Daniliuc, u atacat cu recurs la Curtea de Apel Chişinău, încheierea judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana din 30.12.2019 în ordinea art. 437-451 CPP. Iar prin decizia Colegiului Penal al Curţii de Apel Chişinău din 21.09.2020 cererea de recurs din 02.01.2020 a fost respinsă ca inadmisibilă. Colegiul penal al Curţii de Apel Chişinău la 21.09.2020 a refuzat să examineze în fond cererea de recurs din 02.01.2020, invocând faptul că, încheierea judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana din 30.12.2019 nu urmează a fi atacată cu recurs. Susţine că actele judecătoreşti sunt aberative, contrare normelor de drept internaţional.
7. Reţine reclamantul că, pe parcursul cercetării cazului dat complet, obiectiv şi sub toate aspectele, a solicitat organului de urmărire penală, procurorilor să răspundă la următoarele întrebări:
   - din care considerente judecătorii ***** au încălcat flagrant prevederile art. 273 Cod civil al RM?
   - De ce judecătorii vizaţi nu s-au expus intenţionat asupra argumentelor de bază invocate de reclamant – asupra încălcării flagrante a termenului de prescripţie la înaintarea acţiunii date?;
   - care au fost interesele judecătorilor menţionaţi de a admite o acţiune civilă depuse peste termenul de prescripţie, fără cerere de repunere în termen şi

care au fost sumele de bani primite pentru fiecare judecător pentru a se pronunța astfel în litigiu?

8. Susține reclamantul că nici până în prezent organul de urmărire penală și procurorii n-au oferit răspuns la întrebările date, n-a fost auzit și a fost ignorat și umilit de procurori.
9. Accentuează faptul că organul de urmărire penală, procurorii, instanțele de judecată ale RM au încălcat flagrant prevederile art-lor 19, 254, 265, 274, 313, 437-551 CPP nu s-a efectuat o cercetare penală pe cazul dat pentru a se afla adevărul din motivul că procurorii în cauză și nu numai procurorii, nu vor să afle adevărul, nu au nevoie de adevăr, nu au nevoie de judecată., au admis abuzuri, acțiuni criminale și încălcări grave a normelor reținute supra.
10. Susține că în acțiunile pârâților care sunt garanți ai cetățenilor RM sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 307 (2) CP, 324(3) CP.
11. Menționează că ar fi o reparație echitabilă a prejudiciului material suma de 200 000 Euro, care este valoarea casei de locuit ce i-a aparținut cu drept de proprietate, situată în *****și de care a fost deposedat ilegal prin hotărârile judecătorești abuzive și criminale, și a prejudiciului moral în sumă de 50 000 Euro.
12. În drept, reclamantul își întemeiază acțiunea în temeiul art. 8 din Declarația universală a Drepturilor Omului, art. 14 din pactul Internațional cu privire la drepturile civile și politice, art.1,6, 13 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, art. 1, 4, 7, 8, 20 din Constituția RM și art. 19 și 2006 din Codul civil RM.
13. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 23 mai 2013 cauza civilă s-a dispus a fi remisă către Curtea de Apel Chișinău, pentru a decide referitor la strămutarea pricinii, în temeiul art. 43 alin.(2) lit. f) CPC.
14. Prin încheierea Colegiului civil al Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2023, s-a dispus strămutarea cauzei civile spre examinare în procedură contencioasă în Judecătoria Strășeni, sediul Central.
15. Astfel, la 12 iulie 2023 cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Galițchi Alexei către Președintele Republicii Moldova, Parlamentul Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova, Curtea de Apel Chișinău si Judecătoria Chișinău, cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune și încasarea cheltuielilor de judecată a parvenit în adresa Judecătoriei Strășeni, sediul Central, fiind repartizată în mod automat – aleatoriu, prin intermediul PIGD.

Poziția instanței de fond:

16. Prin hotărârea Judecătoriei Strășeni, sediul central din 17 ianuarie 2024 acțiunea civilă înaintată de Alexei Galițchi către Președintele RM, Parlamentul RM, Procuratura RM, Curtea Supremă de Justiție, Curtea de Apel Chișinău și Judecătoria Chișinău privind repararea prejudiciului material și moral cauzat

prin infracţiune şi compensarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca nefondată.

Solicitarea apelantului:

17. Nefiind de acord cu hotărârea primei instanţe, la 15 februarie 2024 Alexei Galiţchi a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanţe, solicitând casarea hotărârii instanţei de fond cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acţiunii.
18. Prin încheierea Curţii de Apel Chişinău din 16 aprilie 2024 s-a ridicat de la examinare şi s-a transmis Curţii de Supreme de Justiţie pentru soluţionarea strămutării pentru examinare în instanţa de acelaşi grad a cauzei civile în ordine de apel a cauzei civile la cererea de chemare în judecată înaintată de Alexei Galiţchi către Preşedintele RM, Parlamentul RM, Procuratura RM, Curtea Supremă de Justiţie, Curtea de Apel Chişinău şi Judecătoria Chişinău privind repararea prejudiciului material şi moral cauzat prin infracţiune şi compensarea cheltuielilor de judecată.
19. Prin încheierea Curţii Supreme de Justiţie din 29 mai 2024 s-a strămutat de la Curtea de Apel Chişinău la Curtea de Apel Bălţi pentru judecare în ordine de apel, cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Alexei Galiţchi către Preşedintele RM, Parlamentul RM, Procuratura RM, Curtea Supremă de Justiţie, Curtea de Apel Chişinău şi Judecătoria Chişinău privind repararea prejudiciului material şi moral cauzat prin infracţiune şi compensarea cheltuielilor de judecată.
20. Prin încheierea Colegiul civil al Curţii de Apel Bălţi din 20 iunie 2024 nu s-a dat curs cererii de apel, s-a acordat termen apelantului pentru prezentarea cererii de apel motivate.
21. La 25 iunie 2024 apelantul Alexei Galiţchi a depus cererea de apel motivată prin care a solicitat admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii cu emiterea unei noi hotărâri prin care acţiunea civilă să fie admisă integral.
22. Prin încheierea din 04 iulie 2024 s-a dispus intentarea procedurii de apel, fiind acceptat spre examinare apelul formulat de Alexei Galiţchi.

Argumentele părţilor:

23. În motivarea apelului s-a invocat argumente similare celor din cererea de chemare în judecată. Suplimentar a menţionat că, hotărârea instanţei de fond este una neîntemeiată şi abuzivă. Susţine că instanţa de fond ilegal a invocat Legea nr.1545 privind modul de reparaţie a prejudiciului cauzat prin acţiuni ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti. Este dreptul exclusiv al reclamantului de a formula pretenţii, de a decide împotriva cui formulează pretenţiile, de a invoca circumstanţele în susţinerea pretenţiilor sale. Nu are niciun drept instanţa de judecată să se implice abuziv şi să modifice aşa cum doreşte pretenţiile înaintate împotriva cui sunt înaintate şi să modifice circumstanţele de fapt şi de drept invocate de

reclamant în susținerea pretenţiilor înaintate, susţine că este un abuz din partea instanţei de judecată.

24. Prin referinţa din 07 august 2024 intimatul Judecătoria Chişinău a solicitat respingerea apelului, cu menţinerea hotărârii instanţei de fond.
25. Prin referinţa din 06 august 2024 intimatul/reprezentantul Preşedintele Republicii Moldova a solicitat respingerea apelului.
26. În şedinţa instanţei de apel participanţii la proces nu s-au prezentat. Procedura de citare legală a fost respectată.
27. Prin urmare, în temeiul art. 379 alin.2) CPC, instanţa de apel a dispus examinarea cauzei in lipsa participanţilor la proces care au fost înştiinţaţi în mod legal despre data şi ora examinării cauzei şi care au solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

Aprecierea instanţei de apel:

28. Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate, examinând înscrisurile, audiind participanţii la proces, Colegiul civil consideră apelul neîntemeiat şi pasibil respingerii din următoarele motive:
29. Potrivit art.362 alin.1 CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.
30. Din materialele cauzei rezultă că dispozitivul hotărârii a fost pronunţat la 17 ianuarie 2024, iar cererea de apel a fost declarată la 15 februarie 2024 prin urmare, Colegiul consideră că apelantul s-a încadrat în termenul prevăzut de lege pentru declararea apelului.
31. Conform art. 385 lit. „a" CPC al RM instanţa de apel după ce judecă apelul este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.
32. În conformitate cu art. 239 CPC al RM, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţa de judecată.
33. Articolul 241 alin. 5) CPC prevede că, în motivarea hotărârii se indică circumstanţele cauzei, constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanţe, argumentele invocate de instanţă la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanţa.
34. Analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt şi de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluţii trebuie să fie clară şi simplă, precisă, conchisă şi fermă, să aibă putere de convingere.
35. Această dispoziţie legală a fost adoptată în scopul de a asigura o bună administrare a justiţiei, de a întări încrederea justiţiabililor în hotărârile judecătoreşti şi de a da posibilitatea instanţelor superioare să-şi exercite controlul judecătoresc.
36. Suplimentar, Colegiul remarcă că hotărârea este întemeiată, dacă în ea sunt expuse toate circumstanţele care au importanţă la soluţionarea cauzei şi care au fost verificate în şedinţa de judecată multilateral, complet şi au fost elucidate probele privind circumstanţele constatate ale cauzei. Concluziile privind circumstanţele de fapt ale cauzei se motivează în hotărâre prin probele

enumerate în art. 117 CPC, iar în conformitate cu art. 118 alin. (5) CPC, instanţa judecătorească (judecătorul) este în drept să propună părţilor şi altor participanţi la proces, după caz, să prezinte probe suplimentare şi să dovedească faptele ce constituie obiectul probaţiunii pentru a se convinge de veridicitatea lor.

37. În conformitate cu prevederile art. 121 Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.
38. Articolul 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, statuează că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.
39. În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.
40. În conformitate cu prevederile art. 118 al-le (1) - (3) Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Partea care nu a exercitat pe deplin obligaţia de a dovedi anumite fapte este în drept să înainteze instanţei judecătoreşti un demers prin care solicită audierea părţii adverse în privinţa acestor fapte dacă solicitarea nu se referă la circumstanţele pe care instanţa le consideră dovedite. Circumstanţele care au importantă pentru soluţionarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.
41. În corespundere cu art. 6 paragraful 1 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale şi jurisprudenţa CtEDO, instanţele de judecată sunt obligate să motiveze hotărârile sale, care vor trebui să conţină circumstanţele cauzei constatate de instanţă, probele pe care se întemeiază concluziile referitor la admiterea sau respingerea acţiunii, alte chestiuni ce au fost soluţionate în cadrul judecării pricinii, legea materială şi/sau procedurală aplicată în cadrul judecării pricinii, argumentele instanţei în caz de respingere a unor probe prezentate de participanţi etc.
42. Conform art. 373 Cod de procedură civilă, (1) Instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. (2) În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru

soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. (3) În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă. (5) Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel. (6) Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decât aceea din hotărârea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor când consimte şi când hotărârea este atacată şi de alţi participanţi la proces.

43. Astfel, prevederile legale enunţate în mod expres obligă instanţa de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar invocate de părţi şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.
44. Or, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor instanţei de apel, ultima are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare *(Hirro Balani vs Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis vs Grecia nr. 21522/93 din 29.05.1997 §43).*
45. Raportând dispoziţiile normelor suscitate la circumstanţele cauzei, evaluând soluţia primei instanţe prin prisma raţionalismului pretenţiilor înaintate în raport cu circumstanţele de fapt şi de drept invocate, instanţa de apel consideră că concluzia instanţei de fond este una corectă, din următoarele raţionamente.
46. Articolul 5 alin. 1) Cod de procedură civilă declară, că orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.
47. Cu referire la cazul dedus judecăţii Colegiul judiciar reţine că, potrivit art. 9 alin. (1) şi (2) lit. f) din Codul civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sânt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. (2) Drepturile şi obligaţiile civile apar: *f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane*.
48. Art.16 alin.1) lit. g) Cod civil, apărarea dreptului civil se face, în condiţiile legii, prin repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial.
49. Potrivit prevederilor art.19 alin. 1), 3) Cod civil, în condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calităţii vieţii. În cazul vătămării sănătăţii, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacităţi a corpului uman (prejudiciu biologic).

50. Din suportul probator anexat la materialele cauzei rezultă că, la 20 decembrie 2018 avocatul Nicolae Daniliuc acţionând în interesele lui Alexei Galiţchi a depus o plângere către Procurorului – şef al Procuraturii Anticorupţie prin care a solicitat dispunerea începerii urmăririi penale în privinţa judecătorilor ***** în temeiul art. 307(2) CP şi 324(4) CP (f.d.17-20).
51. Prin ordonanţa procurorului în Procuratura Anticorupţie Dorin Compan din 03 ianuarie 2019 s-a refuzat în înregistrarea şi examinarea în ordinea art. 274 CPP a plângerii adresate la 21 decembrie 2018 procurorului Anticorupţie de către Nicolae Daniliuc în interesele lui Galiţchi Alexei privind pornirea urmăririi penale în privinţa judecătorilor ***** conform art. 307alin.(2) CP şi 324alin.(4) CP (f.d. 21-22).
52. Această ordonanţă a fost contestată la 20 mai 2019 de către avocatul Nicolae Daniliuc în interesele lui Alexei Galiţchi cu plângere la Procurorul – şef al Procuraturii Anticorupţie(f.d.23-26).
53. Prin ordonanţa procurorului, şef-interimar al Procuraturii Anticorupţie Adriana Beţişor din 31 mai 2019 a fost respinsă plângerea, ca fiind neîntemeiată (f.d.23).
54. Drept urmare, la 11 iunie 2019 avocatul Nicolae Daniliuc, acţionând în interesele lui Alexei Galiţchi, a contestat la Judecătoria Chişinău, sediul Ciocana acţiunile procurorilor, solicitând anularea ordonanţelor din 03 ianuarie 2019 şi 20 mai 2019 şi obligarea primirii plângerii şi cercetării cazului complet, obiectiv sub toate aspectele pentru stabilirea adevărului cu emiterea unei ordonanţe legale şi motivate (f.d.29-33).
55. Prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediu Ciocana din 30 decembrie 2019 s-a respins plângerea avocatului Nicolae Daniliuc în interesul lui Alexei Galiţchi ca fiind neîntemeiată (f.d.34-36). Nefiind de acord cu această încheiere, la 02 ianuarie 2020, avocatul Nicolae Daniliuc, acţionând în interesele lui Alexei Galiţchi a contestat-o în ordine de recurs (f.d.37-43).
56. Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 21 septembrie 2020 cererea de recurs declarată de avocatul Nicolae Daniliuc în interesele lui Alexei Galiţchi împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău, sediu Ciocana din 30 decembrie 2020, a fost respinsă ca inadmisibilă (f.d. 44-46).
57. Drept urmare, la 23 martie 2023 Alexei Galiţchi a înaintat prezenta acţiune civilă în judecată către Preşedintele RM, Parlamentul RM, Procuratura RM, Curtea Supremă de Justiţie, Curtea de Apel Chişinău şi Judecătoria Chişinău prin care a solicitat repararea prejudiciului material şi moral cauzat prin infracţiune şi compensarea cheltuielilor de judecată.
58. Fiind investită cu examinarea cauzei, prima instanţă a concluzionat asupra netemeiniciei revendicărilor reclamantului Alexei Galiţchi din acţiunea civilă.
59. Exprimându-şi dezacordul cu soluţia primei instanţe, Alexei Galiţchi a contestat-o cu apel, invocând argumentele enumerate mai sus.
60. Analizând şi verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanţe prin prisma normelor legale aplicabile la caz, în raport cu şi criticile aduse hotărârii

contestate în cererea de apel, Colegiul judiciar constată că prima instanţă a examinat pricina respectivă în coroborare cu prevederile legislaţiei în vigoare, cu respectarea dreptului părţilor la un proces echitabil, în sensul definit de art. 6 din Convenţia europeană a drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, atât ca ansamblul garanţiilor procedurale enunţate în această dispoziţie convenţională, cât şi dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei, ceea ce presupune inclusiv motivarea hotărârilor, principiul contradictorialităţii şi modul de administrare a probelor.

61. În acest aspect, instanţa de apel reţine că, apelantul Alexei Galiţchi invocă în prezenta cauză pretinsele încălcări săvârşite de procurori şi judecători ca urmare a refuzului de către procurorul Procuraturii Anticorupţie privind înregistrarea şi examinarea plângerii pe acţiunile judecătorilor, înaintată de apelant la 20 decembrie 2018.
62. Astfel, în contextul argumentelor aduse în cererea de apel, din pretenţiile deduse judecăţii şi temeiul de drept invocat de către reclamant, instanţa de fond corect a stabilit că raportul juridic material-litigios dintre părţi este prezumat în materia răspunderii civile delictuale.
63. În contextul pretenţiilor deduse judecării, instanţa de apel reţine că, conform art. 1998 Cod civil cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege. O altă persoană decât autorul prejudiciului este obligată să repare prejudiciul numai în cazurile expres prevăzute de lege. Prejudiciul nu se repară dacă a fost cauzat la rugămintea sau cu consimţământul persoanei vătămate, cu condiţia că persoana cunoştea sau trebuia să cunoască consecinţele rugăminţii sau ale consimţământului, şi dacă fapta autorului nu contravine bunelor moravuri.
64. Din conţinutul art. 2006 Cod civil, reiese că prejudiciul cauzat printr-un act administrativ ilegal sau nesoluţionarea în termen legal a unei cereri de către o autoritate publică sau de către o persoană cu funcţie de răspundere din cadrul ei se repară integral de autoritatea publică. Persoana cu funcţie de răspundere va răspunde solidar în cazul intenţiei sau culpei grave. Persoanele fizice au dreptul să ceară repararea prejudiciului moral cauzat prin acţiunile indicate la alin.(1). Obligaţia de reparare a prejudiciului nu se naşte în măsura în care cel prejudiciat a omis, cu intenţie ori din culpă gravă, să înlăture prejudiciul prin mijloace legale. În cazul în care o autoritate publică are o obligaţie impusă de un act adoptat în scopul protecţiei contra riscului de producere a unui anumit fel de prejudiciu, ea răspunde pentru prejudiciul de acest fel cauzat sau nepreîntâmpinat prin neexecutarea obligaţiei, cu excepţia cazului când autoritatea publică demonstrează că a dat dovadă de diligenţă rezonabilă în executarea obligaţiei. Autoritatea publică nu răspunde pentru prejudiciul cauzat prin adoptarea unui act normativ sau omisiunea de a-l adopta.

65. Conform art. 2007 Cod civil, prejudiciul cauzat persoanei prin acţiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată se repară de către stat integral, indiferent de vinovăţia persoanei responsabile, în următoarele cazuri: a) condamnare ilegală, tragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea; b) aplicare ilegală, în calitate de sancţiune contravenţională, a arestului, a muncii neremunerate în folosul comunităţii; c) acţiuni sau inacţiuni care au dus, după caz, la: – constatarea de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin hotărâre, a încălcării drepturilor sau libertăţilor fundamentale ale unei persoane şi dispunerea achitării unor sume în beneficiul acesteia; – pronunţarea unei hotărâri de către o instanţă judecătorească naţională, ca urmare a condamnării statului de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin care s-a dispus achitarea unor sume din contul statului. Statul se exonerează de răspundere în cazul când persoana vătămată a contribuit intenţionat şi benevol la producerea prejudiciului prin autodenunţ.
66. Prin prisma normelor citate supra, instanţa de judecată statuează că componenţa delictului civil, include următoare elemente: prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre fapta ilicită şi prejudiciu şi vinovăţia.
67. Se accentuează că, prejudiciul constituie consecinţele negative cu caracter patrimonial sau nepatrimonial ale faptei ilicite. Pentru a fi angajată răspunderea delictuală a unei persoane, este necesar ca între fapta ilicită şi prejudiciu să existe un raport de cauzalitate, în sensul că acea faptă a provocat acel prejudiciu. Vinovatul răspunde pentru faptele sale cu vinovăţie, adică va repara prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune. Existenţa vinovăţiei celui ce a cauzat prejudiciul, constând în intenţia, neglijenţa sau imprudenţa cu care a acţionat.
68. În conformitate cu art. 19 Cod procedură penală, orice persoană are dreptul la examinarea şi soluţionarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanţă independentă, imparţială, legal constituită, care va acţiona în conformitate cu prezentul cod. Persoana care efectuează urmărirea penală şi judecătorul nu pot participa la examinarea cauzei în cazul în care ei, direct sau indirect, sunt interesaţi în proces. Organul de urmărire penală are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia bănuitului, învinuitului, inculpatului, cât şi cele care îl dezvinovăţesc, precum şi circumstanţele care îi atenuează sau agravează răspunderea.
69. Sub imperiul dispoziţiilor de la art. 254 alin. (1) Cod procedură penală, organul de urmărire penală este obligat să ia toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei pentru stabilirea adevărului. Activitatea organului de urmărire penală prevăzută

în alin.(1) se efectuează şi în cazul în care bănuitul sau învinuitul îşi recunoaşte vinovăţia.

70. Din textul art. 265 Cod procedură penală, reiese că, organul de urmărire penală este obligat să primească plângerile sau denunţurile referitoare la infracţiunile săvârşite, pregătite sau în curs de pregătire chiar şi în cazul în care cauza nu este de competenţa lui. Persoanei care a depus plângerea sau denunţul i se eliberează imediat un certificat despre acest fapt, indicându-se persoana care a primit plângerea sau denunţul şi timpul când acestea au fost înregistrate. Refuzul organului de urmărire penală de a primi plângerea sau denunţul poate fi atacat imediat judecătorului de instrucţie, dar nu mai târziu de 5 zile de la momentul refuzului. [Art.265 al.(2) declarat neconstituţional prin HCC6 din 19.03.19, MO119-131/05.04.19 art.63; în vigoare 19.03.19] Dacă a depistat o infracţiune ori a constatat o bănuială rezonabilă cu privire la o infracţiune comisă, ofiţerul de urmărire penală, colaboratorul organelor de constatare menţionate la art. 273 alin. (1) lit. a)–c) sau procurorul întocmeşte un proces-verbal în care consemnează cele constatate şi concomitent dispune înregistrarea imediată a autosesizării pentru a începe urmărirea penală.
71. În articolul 313 din acelaşi cod este consacrat că, plângerile împotriva acţiunilor şi actelor ilegale ale organului de urmărire penală şi ale organelor care exercită activitate specială de investigaţii pot fi înaintate judecătorului de instrucţie de către bănuit, învinuit, apărător, partea vătămată, de alţi participanţi la proces sau de către alte persoane drepturile şi interesele legitime ale cărora au fost încălcate de aceste organe, în cazul în care persoana nu este de acord cu rezultatul examinării plângerii sale de către procuror sau nu a primit răspuns la plângerea sa de la procuror în termenul prevăzut de lege. Persoanele indicate în alin.(1) sunt în drept de a ataca judecătorului de instrucţie: 1) refuzul organului de urmărire penală: a) de a primi plângerea sau denunţul privind pregătirea sau săvârşirea infracţiunii; b) de a satisface demersurile în cazurile prevăzute de lege; c) de a începe urmărirea penală; d) de a elibera persoana reţinută pentru încălcarea prevederilor art. 165 şi 166 din prezentul Cod; e) de a elibera persoana deţinută cu încălcarea perioadei de reţinere sau a perioadei pentru care a fost autorizat arestul. ordonanţele privind încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale sau scoaterea persoanei de sub urmărire penală; alte acţiuni care afectează drepturile şi libertăţile constituţionale ale persoanei. Plângerea poate fi înaintată, în termen de 10 zile, judecătorului de instrucţie la locul aflării organului care a admis încălcarea. Plângerea se examinează de către judecătorul de instrucţie în termen de 10 zile, cu participarea procurorului şi cu citarea persoanei care a depus plângerea, precum şi a persoanelor ale căror drepturi şi libertăţi pot fi afectate prin admiterea plângerii. Neprezentarea persoanei care a depus plângerea şi/sau a persoanelor ale căror drepturi şi libertăţi pot fi afectate prin admiterea plângerii nu împiedică examinarea acesteia. Procurorul este obligat să prezinte în instanţă materialele

corespunzătoare. În cadrul examinării plângerii, procurorul şi persoana care a depus plângerea, precum şi persoanele ale căror drepturi şi libertăţi pot fi afectate prin admiterea plângerii dau explicaţii. Judecătorul de instrucţie, considerând plângerea întemeiată, adoptă o încheiere prin care obligă procurorul să lichideze încălcările depistate ale drepturilor şi libertăţilor omului sau ale persoanei juridice şi, după caz, declară nulitatea actului sau acţiunii procesuale atacate. Constatând că actele sau acţiunile atacate au fost efectuate în conformitate cu legea şi că drepturile sau libertăţile omului sau ale persoanei juridice nu au fost încălcate, judecătorul de instrucţie pronunţă o încheiere despre respingerea plângerii înaintate. Copia de pe încheiere se expediază persoanei care a depus plângerea şi procurorului. Încheierea judecătorului de instrucţie este irevocabilă, cu excepţia încheierilor privind refuzul în pornirea urmăririi penale, scoaterea persoanei de sub urmărirea penală, încetarea urmăririi penale, clasarea cauzei penale şi reluarea urmăririi penale, care pot fi atacate cu recurs la curtea de apel în termen de 15 zile de la data pronunţării."

72. În conformitate cu art. 437-art. 451 Cod procedură penală, legiuitorul a reglementat dreptul la recursul ordinar.
73. În analiza situaţiei de fapt, stabilită pe parcursul examinării cauzei, colegiul civil consideră că Galiţchi Alexei a făcut uz de drepturile sale consacrate la art. 19, 254, 265, 313 Cod procedură penală, a depus plângeri în adresa organelor competente, a obţinut răspunsuri la plângerile depuse, iar în cazul când nu a fost de acord cu hotărârile adoptate în privinţa plângerilor depuse, Galiţchi Alexei a făcut uz de dreptul de a ataca şi a contesta hotărârile emise la soluţionarea plângerilor înaintate.
74. Potrivit art.118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale".
75. Conform art. 122 din acelaşi cod, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.
76. Raportând cadrul legal citat la circumstanţele speţei, Completul judiciar consideră că prima instanţă a ajuns la o concluzie corectă despre netemeinicia acţiunii reclamantului. Or, reclamantul Galiţchi Alexei solicită încasarea prejudiciului material şi moral, cauzat prin încălcarea dreptului la examinarea plângerii penale din 20 decembrie 2018 în strictă corespundere cu prevederile art. 19, 254, 265, 274, 313, 437-451 Cod procedură penală, însă nu a prezentat în judecată vreo hotărâre a judecătorului de instrucţie prin care să fie constatată încălcarea drepturilor consacrate la art. art. 19, 254, 265, 274, 313, 437-451 Cod procedură penală, or, controlul legalităţii acţiunilor, inacţiunilor şi actelor se efectuează în conformitate cu Capitolul VII, iar controlul judiciar al procedurii prejudiciare se efectuează în conformitate cu Capitolul VIII, Partea Specială, din Codul de procedură penală.

77. După cum s-a relatat supra, fiind supuse controlului judiciar acţiunile prejudiciare, prin încheierea Judecătoriei Chişinău sediul Ciocana din 30 decembrie 2019, dosar nr. 10-999/19, instanţa de judecată a ajuns la concluzia că versiunea petiţionarului, relatată instanţei de judecată, se identifică a fi una convenţională şi neconvingătoare, iar plângerea fiind înaintată fără a ţine cont de faptul că actele procurorului sunt legale în fond.
78. Este relevant de menţionat şi acel fapt că în afară de ordonanţele procurorilor care au fost supuse controlului judiciar şi încheierea Judecătoriei Chişinău sediul Ciocana din 30 decembrie 2019, prin care s-a constatat legalitatea actelor procurorului, apelantul-reclamant Galiţchi Alexei nu a prezentat alte probe, care să justifice angajarea la răspundere delictuală a intimaţilor Preşedintele RM, Parlamentul RM, Procuratura RM, Curtea Supremă de Justiţie, Curtea de Apel Chişinău şi Judecătoria Chişinău. De către apelant nu s-au prezentat nicio hotărâre prin care s-ar reţine ilegalitatea actelor judecătoreşti prin care s-au menţinut hotărârile procuraturii.
79. Deci, Completul judiciar reţine ca fiind juste argumentele primei instanţe că, reclamantul nu a demonstrat existenţa vreunei fapte ilicite din care să rezulte prejudiciul invocat.
80. Prin urmare, apelantul nu a demonstrat întrunirea cumulativă a elementelor răspunderii civile delictuale, în special, în condiţiile în care nu a fost demonstrată fapta ilicită a intimaţilor invocate de Galiţchi Alexei, care să decurgă din încălcarea drepturilor prevăzute la art. art. 19, 254, 265, 274, 313, 437-451 din Codul de procedură penală.
81. Completul judiciar respinge ca nefondat argumentul apelului că, hotărârea primei instanţe este una ilegală şi neîntemeiată. Or, analizând conţinutul hotărârii contestate, Completul judiciar reţine că hotărârea primei instanţe este una legală, motivată şi bine argumentată, făcând referire la normele de drept material şi procedural, dând o apreciere probelor prezentate de către părţi, determinând circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, care au fost şi care n-au fost stabilite, apreciind corect caracterul raportului juridic dintre părţi, aplicând legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii, având o motivaţie şi o analiză clară.
82. Iar, prin prisma prevederilor art. 386 alin. (2) Cod de procedură civilă, o hotărâre legală în fond nu poate fi casată numai din motive formale.
83. Nu pot fi reţinute argumentele apelantului precum că, instanţa de fond la emiterea hotărârii nu era în drept să stabilească normele legale aplicabile speţei. Astfel circumstanţele de drept sunt prevederile normelor juridice materiale şi procesuale pe care se bazează reclamantul în formularea şi probarea pretenţiilor sale. Judecătorul/instanţa atât în faza de pregătire a cauzei cât şi în deliberarea hotărârii apreciază probele, precizează circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu constatate, caracterul

raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

84. În legislaţia procesuală, judecătorul, deşi are un rol diriguitor, totuşi are obligaţia de a soluţiona just cauza, ceea ce prezumă stabilirea unui adevăr judiciar, altfel spus, va fi considerat ca şi existent doar ceea ce a fost probat. În acest sens, judecătorul participă în cadrul probaţiunii prin unele acţiuni concrete, contribuind la facilitarea probării faptelor importante pentru soluţionarea justă a cauzei.
85. Astfel, iniţial, instanţa va stabili normele de drept aplicabile, din care rezultă faptele ce vor fi incluse în obiectul probaţiunii, iar potrivit art. 118 alin. 5CPC, „instanţa judecătorească (judecătorul) este în drept să propună părţilor şi altor participanţi la proces, după caz, să prezinte probe suplimentare şi să dovedească faptele ce constituie obiectul probaţiunii pentru a se convinge de veridicitatea lor.
86. În concluzie se reţine faptul că, instanţa de judecată la emiterea actului judecătoresc este în drept să stabilească prevederile legale aplicabile speţei, indiferent de norma legală pe care îşi întemeiază pretenţiile părţile în proces.
87. Alte argumente invocate de apelant în susţinerea poziţiei sale, nu pot fi reţinute de instanţa de apel, deoarece se combat cu cele invocate mai sus şi se referă la circumstanţele care au fost constatate şi elucidate pe deplin de prima instanţă, având la bază cumulul de probe, care au fost administrate şi apreciate cu respectarea normelor de drept procedural şi susţinute de normele de drept material.
88. În consecinţă, instanţa de apel reţine prin prisma jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, şi anume cauza Rebait şi alţii c. Franţei, că art. 6 par. 1) al Convenţiei pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanţă de recurs, întemeindu-se pe dispoziţii legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinţei pronunţate de o instanţă inferioară, ca fiind lipsit de şanse de succes.
89. Astfel, dat fiind că argumentele apelantului sunt nefondate şi combătute integral prin concluziile relatate supra, în speţă lipsind temeiuri legale pentru casarea hotărârii contestate, Colegiul conchide că apelul declarat este integral nefondat şi pasibil de a fi respins.
90. Din considerentele menţionate şi având în vedere că prima instanţă a elucidat deplin circumstanţele cauzei, a aplicat corect normele materiale şi a adoptat o hotărâre întemeiată şi legală, cu respectarea normelor procedurale, iar cererea de apel este neîntemeiată, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Bălţi ajunge la concluzia să respingă apelul depus de Galiţchi Alexei, iar hotărârea primei instanţe s-o menţină.
91. În temeiul art-lor 385 lit. „a” CPC al RM, Colegiul civil şi de contencios administrativ

decide:

Respinge apelul declarat de Alexei Galiţchi;

Menţine hotărârea judecătoriei Străşeni, sediul Central din 17 ianuarie 2024emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Alexei Galiţchi către Preşedintele RM, Procuratura RM, Parlamentul RM, Curtea Supremă de Justiţie Curtea de Apel Chişinău şi Judecătoria Chişinău privind repararea prejudiciului material şi moral cauzat prin infracţiune şi compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este definitivă cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni prin intermediul Curţii Supreme de Justiţie.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Natalia Chircu**

Judecătorii: **Ivan Parii** **Dumitru Corolevschi**